

ство изъ „*Отговорите*“ на папа Николая I въ 866 г.*). Тутакси послѣ кръщението си бѫлгарете са обѣрнале камъ папа Николая I съ молба да вѣзвиси Бѫлгария до степень на отдѣленъ патриархатъ и съ това заедно му предложиле единъ рѣдъ вопросы, на които цѣльта била да са разяснатъ нѣкои и други недоразумѣния относително новата религия. Отъ тие вопросы, на които папата испроводилъ своите отговори, са види доволно ясно, че бѫлгарскиятъ народъ са е дѣржалъ още за множество язически обичаи. На примѣръ, вопросътъ: „бива ли да иматъ по двѣ жени и ако не бива, то какво да праватъ съ оние, които вече иматъ“ — той вопросъ никакъ не служи за признакъ на мюслюманство; многоженството е язическа чѣрта и то е съществувало у сичките славянски народи. По-нататакъ, обичайятъ да са распасватъ, когато пристѣпятъ камъ каквото и да е свѣщено дѣло; носенietо нѣкаква си платнена повѣзска на главата си (*ligatura lintei*), която новопокръстените не биле още привикнале да свалятъ когато влизатъ въ черкова (5); продѣлжавшите са между народътъ идолски жертвоприношения — сичкото това сѫ несѫмѣнни останки отъ язичеството.

Отъ сичките бѫлгарски вопросы само единъ има отношение камъ мохамеданството. „Какво да правиме съ нечестивите книги, които сме получиле отъ сарацините и които имаме у себѣ си?“ — питатъ бѫлгарете. „Непремѣнно да ги изгорите“ — отговаря папата. Но какви сѫ биле

*) *Responsa ad consulta Bulgarorum. Acta Conciliorum. Ed. Harduin. V, 353.*